

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **A. M.**, zast. zákonným zástupcem S. M., zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Baranova 1026/33, Praha 3, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 11. 2018, č. j. MV-34876-6/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 3. 9. 2019, č. j. 59 A 119/2018 – 49, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované specifikovanému tamtéž. Žalovaná jím zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 1. 2018, č. j. OAM-21537-21/DP-2017, jímž byla zamítnuta stěžovatelčina žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 42a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Společně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka požádala, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Újmu spatřuje v nuceném vycestování, jelikož v současné době nedisponuje žádným pobytovým oprávněním. Rodina pobývá na území České republiky již 5 let, stěžovatelka i její bratr zde strávili většinu svých životů, navštěvují zde základní školu a na Ukrajině by se v současné době ani nedomluvili. Jejich babička žije v České republice téměř 20 let, má zde povolený trvalý pobyt a zajišťuje rodině zázemí, které by postrádali. Na Ukrajině naopak intenzivní kontakty nemají.

[3] Upozornila, že odcestovat by musel též její bratr a rodiče, přestože rodiče podali žádost o vydání zaměstnanecké karty a řízení o jejich žádostech budou brzy skončena.

Podotýká, že rodiče čekají na vydání zaměstnaneckých karet více než dva roky z důvodu nezákonného rozhodnutí správního orgánu. Vycestování by též zásadním způsobem ztížilo komunikaci s jejím právním zástupcem. Jiným osobám žádná újma nevznikne a narušení veřejného zájmu je za popsanych okolností přiměřené. Navíc jí byl přiznán odkladný účinek již v řízení před krajským soudem.

[4] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Stěžovatelce újma vzniknout nemůže, tak by tomu mohlo být až na základě správního vyhoštění, o němž se rozhoduje v samostatném řízení, ve kterém je posuzována přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života. V této souvislosti odkázala na usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11. Účelem přiznání odkladného účinku není suplovat pobytové oprávnění. Stěžovatelka, její bratr i rodiče žádali o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dohromady, aniž by kdokoli z nich disponoval pobytovým oprávněním. Rodiče na území pobývali pouze proto, že krajský soud přiznal ve věci vydání zaměstnaneckých karet jejich žalobám odkladný účinek. V současnosti nejsou řízení o udělení zaměstnaneckých karet skončena, neboť původní správní rozhodnutí byla zrušena. K přiznání odkladného účinku i ke zrušení těchto rozhodnutí však došlo až po vydání rozhodnutí žalované. Dodala též, že stěžovatelka žádné skutečnosti, jež by odůvodňovaly přiznání odkladného účinku, netvrdí.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se tedy věcným posouzením věci.

[6] Žalované lze přisvědčit, že k bezprostřednímu opuštění ČR by mohl být cizinec donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění. To však neznamená, že by mu nemohla hrozit závažná újma v důsledku jiného rozhodnutí ve věci jeho pobytu. Přiznání odkladného účinku je totiž vždy záležitostí konkrétních okolností projednávané věci.

[7] V posuzovaném případě má přiznání odkladného účinku pro stěžovatelku reálný význam v podobě možnosti legálního setrvání na území ČR, nevystavení se riziku správního vyhoštění a předejití negativním důsledkům s tím spojeným (zejména zákazu pobytu na území Evropské unie).

[8] Stěžovatelka je šestileté děvče, které prožilo téměř celý svůj život na území České republiky. Společně se svým starším bratrem a rodiči bydlí u babičky, navštěvovala zde mateřskou školu a aktuálně nastoupila do první třídy základní školy. Podle svého tvrzení, které nebylo zpochybněno, nemá její rodina na Ukrajině téměř žádné kontakty. Musela by proto odcestovat alespoň s jedním ze svých rodičů, přestože v souladu

pokračování

s vyjádřením žalované stále probíhají řízení o jejich žádostech o vydání zaměstnaneckých karet, nebo se svou babičkou, která však poskytuje celé rodině v ČR zázemí.

[9] Za těchto okolností považuje soud za osvědčené, že stěžovatelka je na území ČR plně integrována, chodí zde do školy a má zde nejbližší rodinu. Vzhledem k délce pobytu na území a jejímu věku by vycestování na Ukrajinu znamenalo podstatný zásah do jejího života. Nelze odhlédnout ani od toho, že by s ní musel odcestovat přinejmenším jeden z rodičů, popř. babička, nepřiznání odkladného účinku by tedy mělo negativní důsledky i pro ně.

[10] Soud má zároveň za to, že v projednávané věci nepřevažuje ochrana veřejného zájmu nad případným zásahem do soukromého a rodinného života stěžovatelky. Byť její další setrvání na území ČR narušuje zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku, nejedná se s ohledem na okolnosti nynější věci o narušení podstatné a nepřiměřené. Soud současně nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila jakákoli újma jiným osobám.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu